

**Новомучениця Схиігуменя Софія
Київська**

**New Martyr Schema-Abbess
Sophia of Kyiv**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«У провині людини лихої знаходиться пастка, а
справедливий радіє та тішиться»
(Приповісті 29:6)**

На 4-го квітня за григоріанським календарем (це – 22-го березня за юліанським) ми святкуємо пам'ять однієї з безліч мучеників комуністичного гоніння в поневолених країнах, які становили бувший Радянський Союз. Це - Новомучениця Софія Схиігуменя жіночого монастиря Св Покрови в Києві.

Софія народилася 1873 р. у родині заможного поміщика, Євгенія Гриньова, біля міста Бельова в Тульській області в Росії. Околицею опікувалися духовно ченці Оптиної Пустині. Коли вона та її брат осиротіли в молодому віці вони навіть проживали певний час у жіночому монастирі в місті і звідти й відвідували монастир. О. Анатолій Оптинський пророоче назвав її ігуменею.

Тому що в неї був гарний голос її вписали в Київську музичну консерваторію. Та не таким стелився перед нею життєвий шлях. Вона здружилась з Анною Знаменською, дочкою іншого багатого поміщика. Вона стала сільським учителем в вечорами виголошувала бесіди про чернецтво. Сотки людей прибувало слухати її і співали Акафісти.

Одного вечора в зимі по дорозі через ліс до своєї подруги Анни Соня зустріла вовка. Вона знала що недавно подібний звір забив озброєного офіцера. Вона обіцяла, що якщо вона виживе цю стрічу то стане черницею. Тоді зробила знак Хреста над вовком і він

**«An evil man is snared by his own sin, but a
righteous one can sing and be glad» (Proverbs 29:6)**

On April 4 on the Gregorian Calendar (which is March 22 on the Julian) we celebrate the memory of one of the countless martyrs of the Communist persecution in the captive lands which comprised the former Soviet Union. It is the New-Martyr, Schema-Abbess Sophia of the Holy Protection Monastery of Kyiv.

Sophia was born in 1873 into the family of a wealthy landowner, Yevgeniy Grinyov, near the town of Belev in the Tula Oblast in Russia. The region was under the spiritual care of the monks of the Optina Monastery. When she and her brother were orphaned at a young age they even stayed for a time in a convent in the town from which they would visit the Monastery. Fr. Anatoliy of Optina prophetically called her an abbess.

Since she had a good voice she was sent to the musical conservatory in Kyiv to study. But this was not to be her path. She had become close friends with Anna Znamenska, the daughter of another wealthy landowner. She had become a village school-teacher and in the evenings gave talks on monasticism. Hundreds of people would attend and there would be the singing of Akathists.

One wintry evening en route through the forest to visit her friend Anna, Sophia encountered a wolf. Sophia knew that an armed officer had just been killed by such an animal. She made a vow that if she survived this encounter she would become a nun. Then she made the sign of the Cross over the wolf and he ran away. Her life's journey opened up

утік. Її життєвий шлях відкрився перед нею.

Її студії в консерваторії припинилися коли вона сильно застудилася і втратила свій голос. Вона стала настільки хворою, що її запричастили приготівляючи до відхід з цього світу. Та коли вона їх прийняла вона заснула а прокинувшись почула себе зовсім здоровою і могла говорити. Вона тоді вирішила приєднатися до своєї подруги Анни ставши черницею рясофором у монастирі, якого та заснувала в відокремленій частині в лісі в маєткові її батька.

Та недовго пробула там Софія. Анна попала в спіритизм і покинула чернече життя. Софія також відійшла і заснувала власну общину на березі річки Оки біля кинутого Храму Св. Івана Милостивого. Монастир процвітав і поблагословив багатьох людей своїм життям молитви та служіння, а особливо любов'ю та ревністю Матері Софії.

Між ними був і Священик, якого призначили до монастиря але ж він хворів від алкоголізму. Її терпеливість та молитви за нього були невпинними. Одного дня вона сильно захворіла і коли він приносив їй Святі Дари він спотикнувся і впустив їх. Глибоке співчуття і милосердя Матері Софії до нього з приводу цього страшного випадку остаточно привели його до покаєння та видужання за допомогою її духовного друга старця Герасима зі Скиту Св. Сергія.

На той час Мати Софію вже заангажував Митрополит Київський Флавіян стати ігуменею Монастиря Св. Покрови. Її заснувала в Києві Преподобна (її прославили в хорі Святих у січні 2010 р.) Мати Анастасія (в мирі Велика-Княгиня Олександра Петровна Романова), по видужанні з хронічної недуги після Молитви перед списком Ікони Почаївської Божої Матері. І там застала Мати Софію Більшовицька революція.

Монастир Св. Покрови закрили більшовики через декілька років а Мати Софію арештували. Коли звільнили її то її та ще декілька черниць прийняла Елена Олександрівна Бабенко проживати в її літньому помешканні в дільниці Ірпінь

before her.

Her conservatory studies came to an end when she got a severe cold and lost her voice. She became so ill that she was given the Holy Mysteries in preparation for departure from this world. After receiving them she fell asleep and upon awaking found herself well and able to speak. She decided to join her friend Anna as a rasophor-nun in the community of the Holy Trinity she had established in a wooded, secluded section of her father's estate.

Sophia was not to remain there long. Anna drifted into spiritism and left the monastic life. Sophia too left and soon founded her own community on the banks of the Oka River beside an abandoned Church of St. John the Compassionate. The monastery flourished and many were blessed by its life of prayer and service and especially by the love and zeal of Mother Sophia.

Among them was a priest who had been assigned to the monastery but who was ill with alcoholism. Her patience and prayers for him were unceasing. One day she fell seriously ill and as he brought her the Holy Gifts he stumbled and dropped them. The profound sympathy and compassion Mother Sophia showed to the unhappy man after this dreadful accident eventually brought him to repentance and healing with the help of her spiritual friend Elder Gerasimus of the St. Sergius Skete.

By then Mother Sophia had been enlisted by Metropolitan Flavian of Kyiv to be the Abbess of the Holy Protection Monastery. It had been founded there by the Venerable (canonized in January 2010) Mother Anastasia (in the world the Great-Knyahynia Alexandra Petrovna Romanova) after she was healed of a chronic debilitating illness upon praying before the Icon of the Mother of God of Pochayiv. That was where the Bolshevik Revolution found Mother Sophia.

The Holy Protection Monastery was closed by the Bolsheviks a few years later and Mother Sophia was arrested. Upon her release she and some nuns were received by Yelena Alexandrovna Babenko to live in her summer quarters In Irpin near Kyiv. They were joined

близько Києва. До них прилучився й о. Димитрій Іванов зі сім'єю. Щоночі виставляли Ікони і служили Богослужіння.

Ірпінська община продовжувалась десь до половини 1930-их років. Мати Софію та о. Димитрія арештували (його також прославили в хорі Святих). А вона заснула в Господі посеред своїх духовних дочок у 1941 р. у день, коли її й поминаємо, в колгоспі в Серпухові біля річки Оки. Вони тримали були там таємний катакомбний монастир. Решта сестер прожили там, як вигнанці на острові в Камчатці, в колгоспі, який плевав олені.

Мати Софія, якої ім'я означає «Божественна мудрість», мудро обрала дорогу життя. Її праця продовжується в Монастирі Св. Покрови, якого відкрили знову в 1942 р. скоро після відходу Ігумені з цього світу, щоб заступатися за нас перед Небесним Престолом. (Ми опублікували знімку Монастиря бо ж не могли знайти Ікони чи знімки Матері Софії). Вибираймо й ми дорогу мудрості в нашому житті Господньою Благодаттю та Силою.

by Fr. Demetrius Ivanov and his family. At night the Icons were brought out and Divine Services were celebrated.

The Irpin community continued until about the mid 1930's. Mother Sophia and Fr. Demetrius were arrested (he too has been canonized). She fell asleep in the Lord amidst her spiritual daughters in 1941, on the day she is commemorated, on a collective farm in Serpukhov near the Oka river. They had kept on a secret catacomb monastery there. The rest of the sisters lived out there lives as exiles on an island in Kamchatka on a collective farm which raised reindeer.

Mother Sophia, whose name means "divine wisdom", wisely chose the path of life. Her work lives on in the Holy Protection Monastery which was re-opened in 1942 - shortly after the Abbess left this world to intercede for us before the Heavenly Throne. (We have published a picture of this Monastery since we were not able to find an Icon or photo of Mother Sophia). Let us also choose the way of wisdom in our lives by the Lord's grace and mercy.